

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

**ПРОДОВОЛЬЧА ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА
В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ:
ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ ТА СВІТУ**

*присвяченої 125-річчю Національного університету
біоресурсів і природокористування України*

**Секція 4. Якість освіти та гуманітарна наука в умовах війни
та глобальних викликів**

**25 травня 2023 року
Київ, Україна**

Організатор конференції:

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Продовольча та екологічна безпека в умовах війни та повоєнної відбудови: виклики для України та світу: мат. Міжн. наук.-практ. конф., секція 4: Якість освіти та гуманітарна наука в умовах війни та глобальних викликів (м. Київ, 25 трав. 2023 р.). Київ, 2023. С. 358.

Матеріали конференції подано в авторській редакції.

У збірнику подано результати обговорення актуальних проблем, перспектив і шляхів забезпечення продовольчої та екологічної безпеки в умовах війни, плану відновлення України, сталого розвитку світу в контексті глобальних і регіональних викликів, трансформації суспільства та формування нової парадигми розвитку.

Редакційна колегія:

Ніколаєнко С. М. (відповідальний редактор), Кваша С. М., Кондратюк В. М., Ткачук В. А., Шинкарук В. Д., Барановська О. Д., Баль-Прилипка Л. В., Братішко В. В., Глазунова О. Г., Гриценко І. С., Діброва А. Д., Євсюков Т. О., Каплун В. В., Коломієць Ю. В., Кононенко Р. В., Васишин Р. Д., Мельник В. І., Остапчук А. Д., Отченашко В. В., Рудик Я. М., Ружило З. В., Савицька І. М., Тонха О. Л., Цвіліховський М. І., Яра О. С.

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

**ПРОДОВОЛЬЧА ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОЇ
ВІДБУДОВИ: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ ТА СВІТУ**

*присвяченої 125-річчю Національного університету біоресурсів
і природокористування України*

Секція 4. Якість освіти та гуманітарна наука в умовах війни та глобальних викликів

Відповідальний за випуск: **Отченашко В. В.**

© НУБіП України, 2023.

УДК 378.147
ГЕОМАТИЧНА ІНЖЕНЕРІЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО
СОЮЗУ

Ярема О.Й., аспірант (o.yarema@gmail.com)
*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Вивчаючи досвід закладів вищої освіти країн Європейського Союзу з підготовки майбутніх фахівців для галузі землевпорядкування, варто звернути окрему увагу на стрімке зростання останнім часом кількості освітніх програм «Геоматика». Цілком очевидно, що це є реакцією на запит суспільства і ситуацію на ринку праці.

Термін «геоматика» увійшов у науковий обіг досить недавно. За визначення М. Гомараска, «геоматика – це системний, мультидисциплінарний, інтегрований підхід до вибору інструментів та прийнятних технологій збору, збереження, інтеграції, моделювання, аналізу, передачі, трансформування, візуалізації та розповсюдження просторових даних, отриманих з різних джерел, що володіють визначеним рівнем точності та представлені у цифровій формі» [2]. Як констатує Я. Смирнов, в Україні більш поширеним є термін «геоінформатика». Але, на його думку, це поширення носить скоріше неофіційний характер, і частіше представлене в назвах кафедр та факультетів, журналів і конференцій. «В офіційному ж переліку галузей знань відсутні як геоінформатика, так і геоматика, а всі дисципліни «просторового» характеру об'єднані в рамках спеціальності «193 – геодезія та землеустрій». Але якщо ознайомитися з навчальними планами бакалаврських програм цієї спеціальності, що викладаються у різних університетах, то стає зрозумілим, що крім геодезичних та землевпорядних дисциплін значна увага приділяється також ДЗЗ, ГІС, картографії та іншим галузям знань, що якраз і інтегруються в рамках геоматики» [1].

Розглянемо підготовку фахівців з цієї спеціальності в університеті імені Ейфеля (Франція). Популяризуючи свої освітні програми, університет представляє геоматику як сукупність технологій моделювання, представлення та аналізу території для створення віртуальних репрезентацій: геолокація, просторові зображення, бази даних, ГІС, веб-технології. При цьому зазначається, що у своїх застосуваннях геоматика значною мірою відкрита для всіх секторів економіки: сталий розвиток та розвиток територій, сільське господарство, управління ресурсами, транспорт, містобудування, космічна галузь, мережеві оператори (дороги, телекомунікації тощо), енергетика, оборона та геомаркетинг.

Навчання за професіями з географічних інформаційних технологій зазвичай триває три роки. Підготовка здійснюється за трьома основними напрямками, які можна вибрати: геодезичні технології; технологія маркшейдерської зйомки; геоматика. Назви професій залежать від відповідного напрямку навчання: технік-геодезист, який спеціалізується на геодезії; технік-геодезист, який спеціалізується на маркшейдерській зйомці; геоматик. Підготовка протягом першого року навчання є спільною для всіх трьох напрямів. Змінити напрям іноді можна після першого року. З другого курсу техніки-геоматики відокремлюються від геодезистів і маркшейдерів і отримують поглиблену геоінформаційну кваліфікацію.

Програми вищих технічних шкіл Швейцарії поєднують базовий курс дисциплін (математика, геометрія, фізика, інформатика, теорія помилок, геодезична техніка,

фотограмметрія, геодезія) та курс фахових дисциплін (земельно-інформаційні системи, кадастр, землеустрій, регіональне планування, право). Окреме місце займає геоматика, у межах якої вивчають застосування нових інформаційних технологій у галузі землеустрою, ГІС-систем і ГІС-технологій.

Список використаних джерел

1. Смирнов Я. Геоматика: модне слово чи майбутнє всіх «гео-наук»? 24.11.2016. URL: <http://www.50northspatial.org/ua/geomatics-fancy-word-future-geo-sciences/>
2. Gomarasca Mario A. Basics of Geomatics. Springer Dordrecht, 2014, 656 p.

СУСПІЛЬНІ, ПРАВОВІ І ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ